

EUROOPAN PARLAMENTTI

1999

2004

Istuntoasiakirja

4. helmikuuta 2000

LOPULLINEN
A5-0033/2000

MIETINTÖ

Komission tiedonanto: Yhteinen strategia sosiaalisen suojelun uudistamiseksi
(KOM(1999) 347 – C5-0253/1999 – 1999/2182(COS))

Työllisyys- ja sosiaalivaliokunta

Esittelijä: Jan Andersson

Lainsäädäntömenettelyistä käytettävät symbolit

- * Kuulemismenettely
yksinkertainen enemmistö
- **I Yhteistoimintamenettely (ensimmäinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö*
- **II Yhteistoimintamenettely (toinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö yhteisen kannan hyväksymiseksi*
parlamentin jäsenten enemmistö yhteisen kannan hylkäämiseksi tai tarkistamiseksi
- *** Hyväksyntämenettely
parlamentin jäsenten enemmistö lukuun ottamatta EY-sopimuksen 105, 107, 161 ja 300 artiklassa ja EU-sopimuksen 7 artiklassa tarkoitettuja tapauksia
- ***I Yhteispäätösmenettely (ensimmäinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö*
- ***II Yhteispäätösmenettely (toinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö yhteisen kannan hyväksymiseksi*
parlamentin jäsenten enemmistö yhteisen kannan hylkäämiseksi tai tarkistamiseksi
- ***III Yhteispäätösmenettely (kolmas käsittely) *yksinkertainen enemmistö yhteisen ehdotuksen hyväksymiseksi*

(Ilmoitettu menettely perustuu komission esittämään oikeusperustaan.)

Valiokunnista käytettävät lyhenteet

- I. AFET ulkoasioiden, ihmisoikeuksien sekä yhteisen turvallisuuden ja puolustuspolitiikan valiokunta
- II. BUDG budjettivaliokunta
- III. CONT talousarvion valvontavalioikunta
- IV. LIBE kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta
- V. ECON talous- ja raha-asioiden valiokunta
- VI. JURI oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunta
- VII. INDU teollisuus-, ulkomaankauppa-, tutkimus- ja energiavaliokunta
- VIII. EMPL työllisyys- ja sosiaalivaliokunta
- IX. ENVI ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunta
- X. AGRI maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta
- XI. PECH kalatalousvaliokunta
- XII. REGI aluepolitiikka-, liikenne- ja matkailuvaliokunta
- XIII. CULT kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvaliokunta
- XIV. DEVE kehitysyhteistyövaliokunta
- XV. AFCO perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta
- XVI. FEMM naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunta
- XVII. PETI vetoamusvaliokunta

SISÄLTÖ

	Sivu
ASIAN KÄSITTELY	4
PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	5
PERUSTELUT.....	12
NAISTEN OIKEUKSIEN JA TASA-ARVOASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO ..	20

ASIAN KÄSITTELY

Komissio toimitti 16. heinäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellä parlamentille tiedonantonsa yhteisestä strategiasta sosiaalisen suojelun uudistamiseksi (KOM(1999) 347 – 1999/2182(COS)).

Parlamentin puhemies ilmoitti 19. marraskuuta 1999 pidetyssä istunnossa lähettäneensä kyseisen ehdotuksen asiasta vastaavaan työllisyys- ja sosiaalivaliokuntaan ja lausuntoa varten ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokuntaan, naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokuntaan ja teollisuus-, ulkomaankauppa-, tutkimus- ja energiavalioikuntaan (C5-0253/1999).

Työllisyys- ja sosiaalivaliokunta nimitti 14. lokakuuta 1999 pitämässään kokouksessa esittelijäksi Jan Anderssonin.

Valiokunta käsittelee komission tiedonantoa ja mietintöluonnosta 29. marraskuuta 1999, 25. tammikuuta 2000 ja 31. tammikuuta–1. helmikuuta 2000 pitämässään kokouksissa.

Viimeisessä näistä kokouksista valiokunta hyväksyi luonnoksen lainsäädäntöpäätöslauselmaksi äänin 36 puolesta, 4 vastaan ja 3 tyhjää.

Äänestykseen osallistuivat seuraavat jäsenet: puheenjohtaja Michel Rocard, varapuheenjohtajat Winfried Menrad, Marie-Thérèse Hermange ja José Ribeiro e Castro, esittelijä Jan Andersson, Sylviane H. Ainaridi, María Antonia Avilés Perea, Hans Udo Bullmann (Ieke van den Burgin puolesta), Philip Rodway Bushill-Matthews, Chantal Cauquil (Ilda Figueiredon puolesta), Luigi Cocilovo, Elisa Maria Damião, Proinsias De Rossa, Den Dover (James L.C. Provanin puolesta), Daniel G.L.E.G. Ducarme, Harald Ettl, Jillian Evans, Carlo Fatuzzo, Hélène Flautre, Fiorella Ghilardotti, Marie-Hélène Gillig, Anne-Karin Glase, Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, Roger Helmer (David Sumbergin puolesta), Richard Howitt (Alejandro Cercas Alonson puolesta), Ian Stewart Hudghton, Stephen Hughes, Anne Elisabet Jensen (Luciana Sbarbatin puolesta), Karin Jöns, Ioannis Koukiadis, Arlette Laguiller, Jean Lambert, Giorgio Lisi (Raffaele Lombardon puolesta), Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Mario Mantovani, Mauro Nobilia, Ria G.H.C. Oomen-Ruijten (Guido Podestàn puolesta), Neil Parish (Ilkka Suomisen puolesta), Manuel Perez Alvarez, Bartho Pronk, Tokia Saïfi, Herman Schmid, Peter William Skinner, Miet Smet, Anne E.M. Van Lancker ja Barbara Weiler.

Naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunnan lausunto on tämän mietinnön liitteenä. Työllisyys- ja sosiaalivaliokunta päätti 24. marraskuuta 1999 olla antamatta lausuntoa ja teollisuus-, ulkomaankauppa-, tutkimus- ja energiavalioikunta päätti 7. joulukuuta 1999 olla antamatta lausuntoa.

Mietintö jätettiin käsiteltäväksi 4. helmikuuta 2000.

Tarkistusten jättämisen määräaika ilmoitetaan sen istuntojakson esityslistaluonnoksessa, jonka aikana mietintöä käsitellään

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitys komission tiedonannosta yhteisestä strategiasta sosiaalisen suojelun uudistamiseksi (KOM(1999) 347 – C5-0253/1999 – 1999/2182(COS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon yhteisestä strategiasta sosiaalisen suojelun uudistamiseksi (KOM(1999) 347 – C5-0253/1999),
- ottaa huomioon komission kertomuksen sosiaalisesta suojelusta Euroopassa vuonna 1997 (KOM(1998) 243 – C4-0375/1998),
- ottaa huomioon 19. helmikuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta "Sosiaalisen suojelun tulevaisuus: taustaa eurooppalaiselle keskustelulle" ja komission kertomuksesta sosiaaliturvasta Euroopassa 1995¹,
- ottaa huomioon 6. marraskuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta sosiaalisen suojelun nykyaikaistamisesta ja kohentamisesta Euroopan unionissa²,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 1998 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta sosiaalialan toimintaohjelma vuosiksi 1998–2000³,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 1999 antamansa päätöslauselman komission kertomuksesta neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sosiaalisesta suojelusta Euroopassa vuonna 1997 – tiivistelmä⁴,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 2, 3, 13, 125–130, 136, 137 ja 152 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden kesken sosiaalipolitiikasta tehdyn sopimuksen,
- ottaa huomioon työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/441/ETY resursseja ja etuuksia koskevista yhteisistä perusteista sosiaalisen suojelun järjestelmissä ja 27. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/442/ETY sosiaalisen suojelun tavoitteiden ja toimintatapojen lähentämisestä sekä komission kertomuksen suosituksen toimeenpanosta (KOM 1998) 774),
- ottaa huomioon Cardiffissa, Luxemburgissa, Wienissä ja Kölnissä pidettyjen Eurooppa-neuvoston kokousten päätelmät soveltuvin osin,

¹ EYVL C 85, 17.3.1997, s. 63.

² EYVL C 358, 24.11.1997, s. 51.

³ EYVL C 379, 7.12.1998, s. 87.

⁴ EYVL C 175, 21.6.1999, s. 435.

- ottaa huomioon 29. marraskuuta 1999 kokoontuneen työllisyys- ja sosiaaliasiain neuvoston päätelmät sosiaaliturvan uudistamiseksi tehtävästä yhteistyöstä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 41 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon työllisyys- ja sosiaalivaliokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunnan lausunnon (A5-0033/2000),
- A. katsoo, että sosiaalinen lähentäminen Euroopassa edellyttää, että talouspolitiikkaa, työllisyyspolitiikkaa ja sosiaalista suojelua pidetään keskenään vuorovaikutuksessa olevina ja samanarvoisina yhden ja yhtenäisen tasasivuisen kolmion osina Euroopan unionissa ja sen jäsenvaltioissa,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tasolla ei vielä ole olemassa sosiaalisen suojelun ja sosiaaliturvan strategiaa, koska sosiaalinen suojelu perustuu pääasiassa keskinäisen solidaarisuuden periaatteeseen, ja koska se on (dynaamisen ja työpaikkoja luovan talouspolitiikan ohella) keino, jolla voidaan torjua taloudellisen kasvun ja sosiaalisen kehityksen jatkuvaa eriytymistä toisistaan,
- C. katsoo, että sosiaalisen suojelun uudistaminen ja parantaminen voidaan toteuttaa parantamalla nykyisten resurssien hyväksikäyttöä sosiaalisen suojan alentamisen sijasta,
- D. katsoo, että työllisyyspolitiikka, sosiaalinen integrointi ja sosiaaliset parannukset on toteutettava käytännössä jäsenvaltioiden sisällä ja että toissijaisuusperiaatetta on tämän vuoksi kunnioitettava sen suhteen, miten jäsenvaltiot organisoivat sosiaaliturvajärjestelmänsä ja säilyttävät kansalaisten sosiaaliset oikeudet; ja että unioni voi tuottaa lisäarvoa hyväksymällä asianmukaisia sitovia ja tehokkaita lähentymiskriteereitä, mukaan lukien kaikkia jäsenvaltioita koskevat yhteiset ja määriteltävissä olevat tavoitteet,
- E. ottaa huomioon, että jokaisella ihmisellä on oikeus sosiaaliseen suojeluun ja taattuun sosiaaliseen vähimmäistuloon,
- F. ottaa huomioon, että EU:n sosiaalisen suojelun lähentämisstrategian toteuttamiseen voi sisältyä strategia, johon sisältyvillä keinoilla ja välineillä voidaan edistää ehdotettuja sosiaalisen suojelun yhteisiä tavoitteita, sekä määrittellään tarkemmin se, miten paikallisia ja alueellisia verkkoja voidaan käyttää hyväksi jäsenvaltioiden välisessä tietojen ja kokemusten vaihdossa,
- G. katsoo, että komission tiedonannossa esitetyn EU:n sosiaalisen suojelun lähentämisstrategian toteuttamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota sukupuolten tasa-arvoon, ja että tässä yhteydessä tavoitteena on miesten ja naisten tasa-arvon edistäminen, tarkoituksena poistaa miesten ja naisten eriarvoinen kohtelu työelämästä ja edistää sukupuolten tasa-arvoa seuraavien toimen avulla:
- läpäisyperiaatteen tehokas toteuttaminen kunkin neljän tavoitteen kohdalla siten, että siihen sisällytetään konkreettiset tavoitteet, analyysi kaikkien ehdotusten tasa-arvovaikutuksista sekä sukupuolen mukaan eriteltyjen tilastojen kerääminen,

- pyrkimys kohti täydellistä siirtymistä yksilökohtaiseen sosiaalisen suojelun järjestelmään pitkällä aikavälillä, siirtymäkaudet mukaan lukien, sekä yksittäisten ihmisten ja perheiden tarpeiden huomioonottaminen,
 - sen edistäminen, että sosiaalisen suojelun järjestelmät antavat mahdollisuuden sapattivuosiin ilman, että ne vaikuttavat kielteisesti sosiaaliturvaoikeuksiin ja sosiaalietukelpoisuuteen, mahdollisuuteen saada elinikäiseen oppimiseen kuuluvaa koulutusta, tässä yhteydessä myös vanhempainloman muodon ja korvaustason merkityksen korostaminen,
 - toimet, joilla puututaan kansallisten tukijärjestelmien ja verotuksen puutteisiin tarkoituksena estää työttömyys- ja köyhyysloukkuja esimerkiksi yksinhuoltajille aiheuttavat marginaalivaikutukset,
 - toimet, joilla kehitetään kustannuksiltaan kohtuullisia ja korkealaatuisia palvelualojen työpaikkoja, näiden toimien on perustuttava soveltuvuuteen, niissä on toteutettava miesten ja naisten tasa-arvoa läpäisyperiaatteella ja niillä on torjuttava työpaikkojen työmarkkinoiden sukupuolen mukaista eriytymistä,
 - toimet, joilla työorganisaation uudistamisen yhteydessä joustavuusvaatimusten lisäämisessä kiinnitetään huomiota myös naisten tilanteeseen sekä työelämän ja perhe-elämän tasapainon tarpeeseen, missä yhteydessä on korostettava erityisesti työaikajärjestelyjen merkitystä ja työajan lyhentämisen tarvetta,
 - toimet, joilla varmistetaan riittävän elintason takaava vanhuuseläke niille, jotka eivät ole voineet osallistua sosiaaliturvan rahoittamiseen, nämä toimet koskevat pääasiassa suurta ikääntyneiden naisten joukkoa,
- H. ottaa huomioon, että sekä työllisyysuuntaviivat että taloudelliset suuntaviivat sisältävät suosituksia jäsenvaltioiden verotuksen alentamisesta uusien työpaikkojen luomiseksi, mikä vaatii sitä, että sosiaalisilla investoinneilla edistetään esimerkiksi aktiivisia työmarkkinatoimia,
- I. katsoo, että – jos jäsenvaltiot rohkaisevat kansalaisia hankkimaan itselleen lisävakuutuksia sosiaalisten riskien varalta – tällaisten vakuutusten on oltava luonteeltaan vapaaehtoisia, eivätkä ne saa johtaa sosiaalivakuutuksen erilaisten tasojen syntymiseen tai solidaarisuusperiaatteen heikentymiseen,
- J. ottaa huomioon, että pyrkimys tehdä sosiaaliturvajärjestelmistä työllisyyttä edistäviä ei voi peittää sitä tosiasiaa, ettei kaikkia väestöryhmiä voida integroida yhteiskuntaan aktiivisten työmarkkinatoimien avulla, ja että sen vuoksi tarvitaan korkeatasoista sosiaalista turvaverkkoa,
- K. katsoo, että sosiaalisen integraation edistämiseen ja köyhyiden torjuntaan on sisällytettävä kokonaisvaltainen yhtenäinen strategia, joka sisältää kaikki asianmukaiset politiikan alat ja erityistoimet heikossa asemassa olevien ryhmien hyväksi, näistä on erityisesti mainittava työhön kykenemättömät,

- L. ottaa huomioon, että tyydyttävä hoidon laatu ja riittävän lyhyet jonotuslistat julkisen sektorin terveystalouksissa ovat erityisen tärkeitä erojen syntymisen estämisessä, ja että sen vuoksi komission tiedonannossa mainitaan tarve tutkia sitä, kuinka sosiaalivakuutukset kattavat hoidon ja hoitohenkilökunnan tarpeen, mikä merkitsee sitä, että tässä yhteydessä on korostettava hyvälaatuisen hoidon saannin perusoikeutta; tässä tapauksessa tutkimuksissa on analysoitava eri mallien taloudellisen vaikutuksen lisäksi myös sitä, miten ne vaikuttavat ihmisten vapaaseen ja tasa-arvoiseen mahdollisuuteen saada hoitoa ja ihmisten vapautteen valita eri vaihtoehtojen välillä,
- M. katsoo, että talous- ja rahaliiton toteutuminen, jonka vaikutuksesta jäsenvaltioiden talouksien keskinäinen riippuvuus kasvaa jatkuvasti, on tehnyt sosiaaliturvasta jäsenvaltioiden yhteisen kiinnostuksen kohteen,
1. vahvistaa jälleen pitävänsä tärkeinä ja oikeaan osuneina neuvoston vuonna 1992 tekemiä suosituksia, jotka koskevat riittäviä tuloja ja sosiaaliapua sosiaalisen suojelun järjestelmissä koskevia yhteisön kriteerejä sekä sosiaalisen suojelun tavoitteita ja toimintatapojen lähentämistä;
 2. muistuttaa, että toimivat sosiaalisen suojelun järjestelmät kuuluvat olennaisena osana eurooppalaiseen yhteiskuntamalliin, joka perustuu vakaumukseen, että taloudellinen ja sosiaalinen kehitys ovat sidoksissa toisiinsa; katsoo siksi, että sosiaalista suojelua on pidettävä tuotannontekijänä ja että sen uudistaminen mahdollistaa sen tehokkaamman hyödyntämisen ja ammatti- ja jatkokoulutuksessa;
 3. pitää komission tiedonantoa myönteisenä, koska se toimii vaaditun sosiaalisen suojelun lähentämisen kehyksenä, ts. se sisältää analyysin kaikkien jäsenvaltioiden edessä olevista haasteista, määrittää jäsenvaltioiden sosiaalisen suojelun järjestelmien yhteiset tavoitteet ja nopeuttaa prosessia perustamalla korkean tason asiantuntijaryhmän ja sitoutumalla sosiaalista suojelua koskevan raportin antamiseen vuosittain;
 4. toteaa, että 29. marraskuuta kokoontunut työ- ja sosiaaliministerien neuvosto päätti perustaa korkean tason asiantuntijaryhmän, joka on vastuussa yhteistyön tehostamisesta sosiaalisen suojelun alalla ja jonka on määrä laatia väliaikainen raportti Feiran Eurooppa-neuvostolle (kesäkuu 2000), kehottaa tämän vuoksi komissiota ja neuvostoa tarkemmin määrittämään ryhmän toimivallan, mukaan lukien naisten asianmukainen osuus sen kokoonpanossa, ja kehottaa ottamaan Euroopan sosiaalisen lähentämisen jatkamisprosessin yhteydessä huomioon seuraavat näkökohdat:
 - sellaisen sosiaalisen suojelun säilyttäminen ja kehittäminen, joka perustuu yhteisvastuuseen, riippumattomuuteen kaupallisista intresseistä sekä taloudelliseen suorituskykyyn, ja joka takaa kaikille kuuluvat oikeudet, palvelujen saanti mukaan lukien,
 - sellaisen Luxemburgin prosessin mukaisen metodologisen mallin kehittäminen, joka perustuu tavoitteisiin, joita komissio esittää neuvoston hyväksyttäväksi, sekä vertailuanalyysin, arviointijärjestelmän sekä kansallisten toimintasuunnitelmien pohjana toimivien suuntaviivojen sisällyttäminen tähän työhön, minkä avulla tämän mallin voidaan katsoa täydentävän työllisyyspolitiikkaa ja talouspolitiikkaa,
 - lähentämisprosessin kehittäminen edellä mainitulla tavalla Ecofin-neuvoston ja sosiaali- ja työmarkkinaministerien neuvoston yhteisissä neuvotteluissa,

- tehokas yhteistyö Euroopan sosiaalisen lähentämisprosessin yhteydessä, jonka yhteydessä – sen lisäksi, että parlamentille annetaan säännöllisiä raportteja ja parlamentille annetaan mahdollisuus osallistua asioiden seurantaan – Euroopan parlamentti haluaa perustaa yhteysryhmän, joka alusta alkaen toimii läheisessä yhteistyössä neuvoston komission sosiaalisen suojelun uudistamista koskevan tiedonannon mukaisesti perustaman korkean tason asiantuntijaryhmän kanssa, ja haluaa että työmarkkinaosapuolet osallistuvat tähän prosessiin asianmukaisella tavalla työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun mukaisesti; myös säännöllinen tiedottaminen hakijamaille sekä hakijamaiden, kansalaisjärjestöjen, sosiaaliturvalaitosten sekä talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean edustajien kuuleminen on varmistettava komission ehdotuksen mukaisesti,
 - toimivan kehyksen kiireellinen kehittäminen, mukaan lukien aikataulu, viitekohtien määrittely sekä järjestelyt, jotka koskevat komission määrittelemää neljää tavoitetta, tarkoituksena toteuttaa yhteisesti sovittu Euroopan sosiaalisen suojelun uudenaikaistaminen ja parantaminen;
5. kehottaa samalla kehittämään ja yksinkertaistamaan Luxemburgin prosessia siten, että se integroidaan paremmin taloudellisten suuntaviivojen vahvistamiseen ja että siihen sisällytetään sosiaaliturvan uudistaminen; tämän kehityksen on tarkoitus johtaa selkeiden työllisyys- ja sosiaalipolitiikan yleistavoitteiden vahvistamiseen, jotka toimivat lähtökohdana hedelmälliselle alaa koskevien kokemusten vaihdolle; siten voidaan luoda puitteet näiden tavoitteiden saavuttamiselle,
 6. kehottaa komissiota esittämään sosiaalisen toimintaohjelman eli konkreettisen suunnitelman, joka sisältää toteuttamisaikataulun, mukaan lukien SEY:n 140 artiklaan perustuvat sosiaalisen suojelun toimet ja lainsäädäntäehdotukset sekä SEY:n 42 ja 137 artiklaan perustuvat sosiaalisen suojelun vähimmäisnormit sekä sosiaaliseen vuoropuheluun perustuva puitesopimuksen laatimista koskeva aloite;
 7. korostaa sitä, että sosiaalisen lähentymisen prosessiin on sisällytettävä tehokkaita ja kunnianhimoisia toimia verotuksen lähentämiseksi; kehottaa tämän vuoksi komissiota siltä varalta, että lainsäädäntöehdotuksen hyväksyminen estetään tai suuntaviivaluonnokset hylätään, ehdottamaan menettelysääntöä, jonka tarkoituksena on torjua epäreilu kilpailu sosiaalisen suojelun ja verotuksen aloilla;
 8. kehottaa neuvostoa päättämään komission veropaketin ("Monti") yhteydessä tekemistä konkreettisista ehdotuksista luomalla tarvittavat puitteet työnantajien sosiaaliturvamaksujen alentamiseksi, varmistaen kuitenkin sosiaaliturvajärjestelmien vakaan rahoituksen, tarkoituksena torjua epäreilu kilpailu verotuksen alalla;
 9. kehottaa komissiota ja neuvostoa jatkamaan sosiaalisen suojelun konvergenssistrategian laatimista ja sen yhteydessä:
 - ottamaan huomioon sukupuolinäkökohdat työperäisten sairauksien ja työtapaturmien yhteydessä ja antamaan SEY:N 137 artiklan 1 kohdan mukaisen ehdotuksen direktiiviksi, joka koskee stressin ehkäisemistä ja torjumista,

- harkitsemaan suosituksia, jotka koskevat lastenhoidon ja vanhusten tai muiden hoidon tarpeessa olevien henkilöiden hoidonsaantimahdollisuuksia sekä edellä mainittujen hoitomuotojen laatua ja määrää,
 - laatimaan direktiiviehdotuksen, joka käsittää kaikenlaisiin epätyypillisiin työsuhteisiin liittyvien sosiaalisten oikeuksien vähimmäisnormit, tarkoituksena täydentää Euroopan työmarkkinaosapuolten välisiä sopimuksia,
 - mukauttamaan ja täydentämään miesten ja naisten yhtäläistä kohtelua sosiaalisen suojelun järjestelmissä koskevaa direktiiviä tämän alan direktiivien yleisen tarkistamisen perusteella;
10. kehottaa komissiota ja neuvostoa
- Euroopan parlamentin aikaisemman kehotuksen mukaisesti antamaan erityisen kertomuksen köyhyydestä Euroopassa,
 - esittämään perustamissopimuksen 13 artiklan nojalla sitovia säädöksiä, joilla torjutaan artiklassa mainittuja syrjinnän muotoja, ja käyttämään tässä yhteydessä mainittua artiklaa myös välineenä, jolla nykyiset vammaisia koskevat suositukset voidaan muuttaa sitoviksi säädöksiksi,
 - käyttämään perustamissopimuksen 137 artiklan 2 kohtaa sosiaalisen integraation edistämiseen ja tehdä konkreettisia aloitteita sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi Euroopassa,
 - esittämään suuntaviivoja, jotka koskevat hyväksyttävää vähimmäistoimeentuloa jäsenvaltioissa soveltamalla yhtenäistä köyhyysrajan määrittelytapaa ja määräämistä,
 - luomaan sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden vastaisten toimien koordinointiin tarkoitettua menettelyä, mukaan lukien tuloihin ja sosiaalisen syrjäytymisen vastaisiin tilastollisiin indikaattoreihin perustuvien yhteisten köyhyysmääritelmien tapaiset riittävät sosiaaliset normit, sekä heikossa asemassa olevia ihmisiä koskevat tiedot, jotta menettely voidaan ottaa käyttöön vuoden 2001 alussa;
11. katsoo, että EU:n työllisyysuuntaviivoissa on otettava huomioon luotavien työpaikkojen laatuvaatimukset, joiden täyttämällä estetään uuden alaluokan muodostuminen ja edistetään pysyvien työpaikkojen luomista, torjutaan "työssäkävien köyhien" ryhmän muodostumista ja otetaan huomioon vaatimus taloudellisesti kestävien sosiaalisen suojelun järjestelmien luominen kuitenkin niin, että eri jäsenvaltioissa jo saavutetut oikeudet säilytetään;
12. muistuttaa, että sosiaaliturvajärjestelmissä on otettava huomioon uudentyyppisten työpaikkojen syntyminen ja itsenäisten ammatinharjoittajien tehokkaampi suojeleminen;
13. painottaa, että on tarpeen luoda verotus- ja sosiaaliturvajärjestelmiä, joilla voidaan tehokkaammin torjua työllisyyden heikentymistä, koska sosiaaliturvajärjestelmien toimivuus on riippuvainen taloudellisesta kehityksestä ja korkeasta työllisyyden tasosta;
14. muistuttaa komissiota ja neuvostoa Euroopan parlamentin jo aikaisemmin esittämästä vaatimuksesta, joka koskee siirtymistä työvoiman verottamisesta ympäristön, energian ja

kulutuksen verottamiseen, ja jonka mukaan myös pääomaveron korottamista on harkittava vaihtoehtoisena rahoituslähteenä;

15. pitää myönteisenä sitä, että vuoden 1999 Euroopan sosiaalista suojelua koskeva kertomus tulee sisältämään tietoja KIE-maiden sosiaalisesta suojelusta; odottaa myös, että komissio puuttuu kertomuksessaan myös syrjäytyneisiin ryhmiin, joista voidaan mainita vähän koulutetut naiset, vammaiset henkilöt, orvot ja etniset vähemmistöt, ja odottaa myös että erityistä huomiota kiinnitetään tarpeeseen edistää sitä, että hakijamaiden työmarkkinaosapuolet voivat osallistua sosiaaliturvajärjestelmien uudenaikaistamiseen;
16. muistuttaa, että sosiaalinen lähentyminen on – Euroopan unionin laajentumista ajatellen – välttämätöntä toisaalta eurooppalaisen yhteiskuntamallin vahvistamiseksi ja, toisaalta, sosiaalisen polkumyynnin riskien eliminoimiseksi;
17. kehottaa komissiota harkitsemaan sosiaalipolitiikkaa laajentumisen yhteydessä koskevan erityisen sosiaalisen toimintaohjelman esittämistä;
18. kehottaa komissiota sosiaalisen vuoropuhelun puitteissa edistämään toimia, joilla helpotetaan joustavia eläkejärjestelyjä ja asteittaista eläkkeelle siirtymistä, mukaan lukien odottamatta eläkkeelle jäävien suojelu, ja toisaalta aikaistamaan sosiaalisista syistä tapahtuvaa vapaa-ehtoista eläkkeelle jääntiä;
19. pitää myönteisenä sitä, että komissio tiedonannossaan toteaa, että ikääntyneiden työntekijöiden ennenaikaiselle eläkkeelle pakottamista on vastustettava; kehottaa kuitenkin komissiota tarkastelemaan tätä kysymystä myös työympäristön näkökulmasta niiden toimien osalta, jotka voidaan toteuttaa lainsäädännön avulla, lisäämällä tiedottamista erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, ammattikoulutus- ja uudelleen koulutusohjelmia, sekä edistämällä työelämän ja terveydenhuollon yhteistoimin toteutettavaa kuntoutusta;
20. pyytää komissiota esittämään ehdotuksia 19. joulukuuta 1978 annetun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaista toteuttamista sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä koskevan direktiivin parantamiseksi erityisesti eläkeiän ja jälkeenjääneiden oikeuksien osalta, jotta ne voidaan sisällyttää asiaa laajemmin käsittelevään direktiiviin, joka koskee miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamista ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä;
21. kannattaa ehkäisevien toimien tehokkaampaa edistämistä; viittaa erityisesti niiden aloitteiden tehokkuuteen, jotka koskevat terveellisempiä elämäntapoja ja suurempaa yksilön omaa vastuuta;
22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle sekä Euroopan työmarkkinoiden työnantajille ja työntekijöille.

PERUSTELUT

1. Taustatiedot ja komission tiedonannon tiivistelmä

Komissio antoi 14. heinäkuuta 1999 tiedonannon Yhteinen strategia sosiaalisen suojelun uudistamiseksi Euroopan unionissa. Tiedonannon tarkoituksena on syventää EU:n ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sosiaalisen suojelun alalla. Tiedonanto kuuluu osana prosessiin, joka käynnistettiin neuvoston vuonna 1992 antamalla suosituksella¹ tavoitteiden ja toimintalinjojen lähentämisestä, joka sisältää useita yhteisiä tavoitteita.

Neuvoston vuonna 1992 antaman päätöksen jälkeen komissio on antanut useita suosituksien liittyviä tiedonantoja. Kaksi parlamentin tästä asiasta antamaa lausuntoa ovat olleet merkittäviä keskusteluun liittyviä kannanottoja: Barbara Weilerin mietintö² kesäkuulta 1997 ja Bartho Pronkin mietintö³ maaliskuulta 1999.

Tässä tiedonannossa komissio esittää yhteistä strategiaa, jonka päätavoitteita ovat seuraavat:

- * Komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyy neljä kattavaa sosiaalisen suojelun kohentamistavoitetta:
 - työnteon tekeminen kannattavaksi ja toimeentulon takaaminen,
 - eläkkeiden turvaaminen ja eläkejärjestelmien ylläpidettävyyden takaaminen,
 - syrjäytymisen torjuminen,
 - korkealaatuisen ja ylläpidettävissä olevan terveydenhuollon varmistaminen.

Lisäksi jokaisen edellä mainitun tavoitteen yhteydessä miesten ja naisten tasa-arvo on toteutettava läpäisyperiaatteella.

- * Kaikkia jäsenvaltioita kehoitetaan nimittämään korkeita virkamiehiä, jotka toimivat tietojen keräämisen ja tietojen vaihdon yhteyshenkilöinä. Komissio aikoo järjestää säännöllisiä kokouksia, joissa mainitut virkamiehet analysoivat ja arvioivat toteutunutta kehitystä.
- * Kaksivuotisen kertomuskauden sijasta komissio tulee antamaan vuosittaisen kertomuksen sosiaalisesta suojelusta Euroopassa. Kertomus valmistellaan läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, ja se edustaa tavoitteita, joita komissio aikoo esittää.
- * Laajemman keskustelun edistäminen sillä, että Euroopan parlamentti, alueiden komitea ja talous- ja sosiaalikomitea voivat esittää näkemyksiään strategiasta, sekä sillä, että työmarkkinaosapuolia, kansalaisjärjestöjä ja sosiaaliturvalaitoksia pyydetään osallistumaan keskusteluun.

¹ Neuvoston suositus 27. heinäkuuta 1992 sosiaalisen suojelun tavoitteiden ja toimintalinjojen lähentämisestä (92/442/EY).

² Päätöslauselma 6. kesäkuuta 1997 (A4-0291/97) komission tiedonannosta, joka koskee sosiaalisen suojelun nykyaikaistamista ja kohentamista Euroopan unionissa" (KOM(1997 102 – C4-0143/1997).

³ Päätöslauselma 12. maaliskuuta 1999 (A4-0099/97) komission neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan sosiaalikomitealle ja alueiden antamasta kertomuksesta, joka koskee sosiaalista suojelua Euroopassa (KOM(1998 243 – C4-0375/1998).

2. Yleiset kannanotot

Euroopan parlamentti on jo aikaisemmin arvostellut komissiota siitä, ettei se ole riittävässä määrin kehittänyt neuvoston vuonna 1992 antamaa suositusta sosiaalisen suojelun lähentämisen toteuttamisesta. Esittelijä katsoo, että komission uusi tiedonanto lieventää suuresti parlamentin arvostelua komissiota kohtaan. Tiedonantoa on pidettävä myönteisenä strategia-asiakirjana, joka edistää Euroopan sosiaalisen suojelun lähentämistä. Komissio esittää tiedonannossaan sosiaalisen lähentämisen toteuttamisen vaatimat kehykset; jäsenvaltioiden yhteisten haasteiden arvioinnin käynnistämisen, jäsenvaltioiden sosiaalisen suojelun järjestelmien uudenaikaistamisen, sekä prosessin nopeuttamisen ehdotuksella, joka koskee korkean tason asiantuntijaryhmän perustamista, ja sillä että sosiaalista suojelua koskeva kertomus annetaan vuosittain.

3. EU:n sosiaalisen suojelun lähentäminen läheisessä yhteistyössä Euroopan makrotalouspolitiikan ja työllisyyspolitiikan kanssa

Esittelijä katsoo, että Euroopan taloudellisia toimintalinjoja ja työllisyyden suuntaviivoja on lähennettävä toisiinsa, ja että tähän kuuluu myös sosiaalisen suojelun lähentäminen. Talouspolitiikka, työllisyyspolitiikka ja sosiaalipolitiikka ovat keskinäisessä riippuvuussuhteessa, minkä vuoksi ne on kytkettävä toisiinsa nykyistä lähemmin. Jäsenvaltiot voivat vastata tehokkaammin edessään oleviin talouden, työllisyyden ja sosiaalisen suojelun haasteisiin, kun ne noudattavat yhteistä strategiaa, jossa edellä mainittu keskinäinen riippuvuus on otettu huomioon. Pitkälle kehitetty EU:n sosiaalisen suojelun lähentäminen on väline, jonka avulla voidaan edistää makrotaloudellisten tavoitteiden saavuttamista; näitä ovat kestävä kasvu ja työmarkkinoiden rakennemuutokset, jotka parantavat työllistämistä, kilpailukykyä ja tuottavuutta.

Edellä mainitun vuoksi on myönteistä, että komissio jäsenvaltioiden yhteisiä haasteita analysoidessaan korostaa integraation ja talouspolitiikan, työllisyysstrategian ja sosiaalisen suojelun keskinäisen yhteensovittamisen tarvetta, ja tekee selväksi, että sosiaalinen suojele ei ole rasite vaan taloudellisen kehittymisen välttämätön edellytys.

Ne ongelmat, joita enemmän tai vähemmän kaikilla jäsenvaltioilla on sosiaalisen suojelun alalla, eivät kuitenkaan liity yksinomaan finanssi- tai talouspolitiikkaan kustannusten nousun ja väestön ikärakenteen muuttumisen vuoksi. Ne liittyvät myös sosiaalietujen ja sosiaalisten investointien merkitykseen, koska niiden avulla voidaan kehittää sosiaalista yhteenkuuluvuutta, torjua massatyöttömyyttä, torjua köyhyyttä ja vastata vaatimukseen, jonka mukaan sosiaalisen suojan järjestelmien kehittämällä on edistettävä tasa-arvoa.

Tiedonannossa komissio perustelee taloudellisen yhdentymisen ja sosiaalisen suojelun järjestelmän välistä yhteyttä myös esimerkeillä vuoden 1999 taloudellisista suuntaviivoista. Tiedonannon neljää sosiaalisen suojan tavoitetta koskevia suuntaviivoja ovat mm. seuraavat:

- tarve tarkistaa eläke-, terveydenhuolto- ja sairaanhoitojärjestelmiä suhteessa väestön vanhenemiseen ja tulevaisuuden työvoimatarpeen täyttämiseen,
- verotuksen ja tukijärjestelmien mukauttaminen siten, että ne edistävät työllistävyyttä ja uusien työpaikkojen luomista,
- huolehtiminen aktiivisten työmarkkinatoimien vaatimien investointien rahoituksesta.

Esittelijä on komission kanssa samaa mieltä siitä, että myös EU:n työllisyyttä koskevan yhteistyön arviointi vaikuttaa sosiaaliseen suojeluun ennen kaikkea kolmesta tärkeästä syystä, joita ovat:

- työllisyyden parantaminen edistää merkittäväällä tavalla hyvinvointia, ehkäisee sosiaalista syrjäytymistä ja täyttää näin ollen sosiaalipolitiikan tärkeimmät tavoitteet,
- työllistettyjen määrän lisääminen on ratkaisevan tärkeää sosiaalisen suojelun järjestelmän taloudellisen kestävyuden turvaamisen kannalta erityisesti väestön vanhenemisen aiheuttamien haasteiden vuoksi,
- Euroopan työllisyysstrategiassa korostettu aktiivinen työllisyyspolitiikka "*asettaa omat lisähaasteensa sosiaaliselle suojelulle ja edellyttää, että eri jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen on oltava yhtenäisiä.*"¹

Vuoden 1999 työllisyysuuntaviivat sisältävät nekin useita sosiaaliseen suojeluun vaikuttavia kohtia. Ne liittyvät mm. tärkeitä tasa-arvoperiaatteita koskeviin suuntaviivoihin, joista voidaan mainita lastenhoitomahdollisuuksien parantaminen, oikeus vanhempainlomaan sekä toimet, joiden avulla joustava työn organisointi voi edistää sekä naisten että miesten osallistumista työelämään.

Euroopan työllisyyspolitiikan ja sosiaalisen suojelun yhteisvaikutuksen osalta esittelijä yhtyy komission kantaan, jonka mukaan "*Euroopan työllisyysstrategian onnistunut toteuttaminen edellyttää jäsenvaltioiden ja koko unionin tasolla, että strategian rinnalla toteutetaan sitä täydentävä sosiaalisen suojelun uudistus. Komissio pyrkii varmistamaan, että näiden kahden prosessin välillä on erittäin paljon yhtymäkohtia.*"²

4. Luxemburgin prosessiin perustuvan EU-maiden sosiaalisen suojelun lähentämisen toteuttaminen

Esittelijä katsoo, että Euroopan sosiaalisen suojelun yhteisiä tavoitteita voidaan perustella sekä rationaalisilla syillä että komission tiedonantoon sisältyvällä kehyksellä. Yhteiset tavoitteet merkitsevät sitä, että talouspolitiikka, työllisyyspolitiikka ja sosiaalinen suojelu ovat tasavivuisen kolmion toisiinsa vaikuttavia ja samanarvoisia osia.

Konvergenssin toteuttaminen vaatii kuitenkin sitä, että komission ehdottama malli eli korkean tason työryhmä tietojen ja kokemusten vaihtoa varten korvataan lähitulevaisuudessa samalla mallilla, jota käytetään työllisyysstrategiassa (Luxemburgin prosessi). Tämän suuntainen ehdotus sisältyy Euroopan parlamentin maaliskuussa 1999 hyväksymään Pronkin mietintöön.

Korkean tason työryhmän perustamista ei tule pitää mainitun kehityksen esteenä, pikemminkin päinvastoin. Korkean tason työryhmä avaa merkittäväällä tavalla tietä Luxemburgin prosessiin perustuvalla lähentämiselle. Korkean tason työryhmä on alkuvaiheessa hyvin käyttökelpoinen tietojen ja kokemusten vaihdon malli verrattaessa esimerkiksi eläkejärjestelmien rahoitusta, syrjäytymisen ehkäisemisen alueellisia ja paikallisia hankkeita sekä sosiaali- ja terveydenhuollon hyöty-kustannus-analyysejä.

Luxemburgin prosessiin perustuva sosiaalisen suojelun yhteiset tavoitteet täyttävät myös toissijaisuuden vaatimukset. Jäsenvaltioiden sosiaalisen suojelun erilaisten kehitystasojen ja

¹ Komission tiedonanto, s. 9.

² Sama, s. 11.

erilaisten perinteiden vuoksi jäsenvaltioiden sosiaalisen suojelun järjestelmien yhtenäistäminen on täysin mahdotonta. Yhtenäistäminen olisi sitä paitsi vahingollista, koska se asettaisi heikommille jäsenvaltioille korkeampia vaatimuksia ja toisaalta painostaisi kehittyneempiä valtioita tekemään kilpailusystejä leikkauksia sosiaalisen suojan järjestelmäänsä. Toisin sanoen kukaan ei hyötyisi edellä mainitusta yhtenäistämisestä.

Esittelijä kehottaa komissiota laatimaan neuvostolle ehdotuksen lähentämisprosessin jatkamiseksi seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- Komission tulee kehittää Luxemburgin prosessin mukainen malli, jolla jatketaan EU-maiden sosiaalisen suojelun lähentämisen toteuttamista kiinteässä yhteydessä talouspolitiikan ja työllisyyspolitiikan suuntaviivojen kanssa, ja perustaa tämä prosessi tavoitteisiin, joita komissio esittää neuvoston hyväksyttäväksi. Tähän työhön on sisällytettävä vertailuanalyysi, arviointijärjestelmä sekä kansallisten toimintasuunnitelmien pohjana toimivat konkreettiset suuntaviivat. Metodien valinta ja toteuttaminen jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.
- Konvergenssistrategian toteuttaminen Luxemburgin prosessin mukaisesti edellyttää sitä, että asiaa käsitellään Ecofin-neuvoston ja sosiaali- ja työmarkkinaministerien neuvoston yhteisissä neuvotteluissa.
- Lähentämisprosessi edellyttää syvennettyä strategiaa, jonka puitteissa Euroopan parlamentti osallistuu jatkuvasti tähän prosessiin. Euroopan parlamentin on jo alkuvaiheessa päästävä osallistumaan komission tiedonannossa esittämän korkean tason työryhmän työhön. EU-maiden sosiaalisen vuoropuhelun merkitys yhteisten tavoitteiden toteuttamisessa on otettava erityisesti huomioon. Prosessiin on sisällytettävä myös hakijamaiden osallistuminen. Kansalaisjärjestöjen, sosiaaliturvalaitosten, talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean on osallistuttava prosessiin tiedonantoon sisältyvän ehdotuksen mukaisesti.

5. EU-maiden sosiaalisen suojelun lähentämisstrategian edistäminen vaatii täydentäviä toimenpiteitä

Esittelijä katsoo, että sosiaalisen suojelun lähentämisstrategian tehokas täytäntöönpano vaatii myös yhteisön lainsäädäntöä, jota ei mainita komission tiedonannossa. Tämän vuoksi komission on:

- laadittava sosiaaliseen toimintaohjelmaan sisältyvä konkreettinen suunnitelma, mukaan lukien toteuttamisaikataulu, 137 artiklaan ja lainsäädäntöön perustuvat sosiaalisen suojelun vähimmäisnormit, sekä sosiaaliseen vuoropuheluun perustuva puitesopimuksen laatimista koskeva aloite.

Jäsenvaltioiden kansantalouden eurooppalaistuminen sisämarkkinoiden ja EMUn toteuttamisen kautta vaatii entistä enemmän sitä, että jäsenvaltioiden on yhdessä torjuttava epäreilua kilpailua sosiaalisen suojelun ja verotuksen aloilla. Keskinäinen taloudellinen riippuvuus aiheuttaa sen, että leikkaukset tai rajut veronalennukset yhdessä jäsenvaltiossa vaikuttavat suoraan myös muihin jäsenvaltioihin. Tämän tyyppistä epälojalua kilpailua on vastustettava. Tämän vuoksi komission on

- ehdotettava menettelysääntöä, jonka tarkoituksena on torjua epäreilu kilpailu sosiaalisen suojelun ja verotuksen aloilla.

Komission on myös osoitettava, miten EU:n rakennetuella ja yhteisön ohjelmilla voidaan edistää ehdotettuja sosiaalisen suojelun yhteisiä tavoitteita, sekä määriteltävä tarkemmin se, miten paikallisia ja alueellisia verkkoja voidaan käyttää hyväksi jäsenvaltioiden välisessä tietojen ja kokemusten vaihdossa.

6. Sosiaalisen suojelun rahoittaminen

Komissio huomauttaa, että sosiaalisen suojelun tavoitteiden toteuttaminen vaatii toissijaisuusperiaatteen mukaisen rahoitusjärjestelmän luomista. Tämä rahoitusjärjestelmä ei saa vaikuttaa kielteisesti työllisyyteen korkeiden verojen tai veronluonteisten maksujen vuoksi, eikä se saa vaarantaa budjettikuria. Esittelijä katsoo, että tämä on oikea analyysi, mutta siitä huolimatta vaikeasti ratkaistava yhtälö. Sosiaalisen suojelun lähentämisen strategia, joka on keskinäisessä riippuvuussuhteessa talouspolitiikan ja työllisyyspolitiikan kanssa, on rahoituksen järjestämisen kannalta tärkeä väline.

Nykyään sekä työllisyyspolitiikan että talouspolitiikan suuntaviivat sisältävät pyrkimyksen kohti verojen alentamista, jota voidaan perustella työpaikkojen lisäämisellä. On kuitenkin tärkeää korostaa myös sitä, että suositukset yhdistävät selvästi toisiinsa sosiaalisen suojelun yhteiset tavoitteet ja sosiaalisten investointien varmistamisen esimerkiksi aktiivisten työmarkkinatoimien edistämisen avulla. Esittelijä muistuttaa mieliin Euroopan parlamentin jo aikaisemmin esittämän vaatimuksen, jonka mukaan työvoiman verottamisesta on siirryttävä ympäristön, energian ja kulutuksen verottamiseen, ja jonka mukaan myös pääomaveron korottamista on harkittava vaihtoehtoisena rahoituslähteenä.

7. Laajentuminen

Laajentuminen on Euroopan unionin tärkein tavoite, joka edistää Euroopan rauhaa, turvallisuutta sekä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Laajentuminen merkitsee myös kuitenkin myös ennennäkemätöntä haastetta. Koskaan aikaisemmin ei laajentuminen ole sisältänyt niin monta maata ja yhteensä niin suurta väestömäärää. Tämän lisäksi on otettava huomioon myös kymmenen KIE-maan huomattavasti alhaisempi tulotaso ja laajalle levinnyt köyhyys, jotka saattavat entisestään pahentua siitä, että sisämarkkinoihin liittyminen ja kilpailumääräysten noudattaminen aiheuttaa mukauttamis- ja rakennemuutospaineita. Komissio yhtyy komission kantaan, jonka mukaan "*hakijamaiden sosiaalisen suojelun uudistaminen on tärkeä väline integraation helpottamiseksi.*"¹

Esittelijä katsoo, että EU:n hakijamaille antama liittymistä valmisteleva tuki on otettava huomioon sosiaalisen suojelun uudistamisen yhteydessä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä myös siihen, että hakijamaiden työmarkkinaosapuolet voivat osallistua tähän sosiaalisen suojelun uudistamiseen.

Laajentumisen haasteet eivät sisälly suoraan komission tiedonannossa esittämiin tavoitteisiin. Komissio mainitsee kuitenkin sen, että vuoden 1999 Euroopan sosiaalista suojelua koskeva kertomus tulee sisältämään tietoja myös KIE-maiden sosiaalisesta suojelusta. Esittelijä pitää tätä myönteisenä ja odottaa, että komissio puuttuu kertomuksessaan myös heikossa asemassa

¹ Komission tiedonanto, s. 12.

oleviin ryhmiin, joista voidaan mainita vähän koulutetut naiset, vammaiset henkilöt, orvot ja etniset vähemmistöt. Lisäksi komission on laajentumisen yhteydessä harkittava erityisen sosiaalipolitiikkaa laajentumisen yhteydessä koskevan sosiaalisen toimintaohjelman esittämistä.

8. Tavoitteet

Esittelijä pitää komission tiedonannossaan mainitsemaa neljää tavoitetta myönteisinä. Yleensä ottaen ne vastaavat hyvin jäsenvaltioiden edessä olevia haasteita ja muodostavat tyydyttävän pohjan Luxemburgin prosessin mukaiselle sosiaalisen suojelun lähentämisen strategialle. Komission ehdottamia tavoitteita on kuitenkin kehitettävä edelleen useilla täydennyksillä ja selvennyksillä.

a) Sukupuolten tasa-arvon sisällyttäminen sosiaalisen suojelun yhteisiin tavoitteisiin

Komission tiedonannosta puuttuu selkeä sukupuolinäkökulma. Jäsenvaltioiden sosiaalisen suojelun järjestelmät eivät useinkaan ota huomioon naisten tilannetta, minkä vuoksi ne ovat rakenteellisesti naisia syrjiviä. Sosiaalisen suojelun järjestelmien uudenaikaistamista on pidettävä merkittävänä tasa-arvon edistämisen ja syrjinnän torjunnan välineenä.

Toisin kuin työllisyysstrategian yhteydessä, komissio ei esitä mitään erityisiä tasa-arvotavoitteita, ja se asettaa suuria vaatimuksia miesten ja naisten tasa-arvon tehokkaalle sisällyttämiselle läpäisyperiaatteella kunkin neljän tavoitteen kohdalla. Tähän läpäisyperiaatteeseen on sisällytettävä konkreettiset tavoitteet, kaikkien ehdotusten tasa-arvoon vaikuttamisen seurausanalyysi sekä erilliset tilastot miesten ja naisten asemasta.

Esittelijä katsoo, että jatkettaessa sosiaalisen suojelun yhteisten tavoitteiden toteuttamista huomiota on kiinnitettävä seuraaviin vaatimuksiin:

- täydellinen siirtyminen yksilökohtaiseen turvajärjestelmään. Eläkkeet ovat sen kannalta tärkeitä tekijöitä, ja tässä yhteydessä on korostettava myös siirtymäkausia, jotka estävät sen, että liian monet naiset joutuvat huonompaan asemaan,
- sosiaalisen suojelun järjestelmien on annettava mahdollisuus sapattivuosiin ilman, että ne vaikuttavat kielteisesti sosiaaliturvaoikeuksiin ja sosiaalietukelpoisuuteen, mahdollisuuteen saada elinikäiseen oppimiseen kuuluvaa koulutusta, ja oikeus lastenhoitoon ja omaisten hoitamiseen. Tässä yhteydessä komission on korostettava myös vanhempainloman muodon ja korvaustason merkitystä tasa-arvon kannalta ja lisättävä miesten osallistumista lastenhoitoon,
- toimet, joilla puututaan kansallisten tukijärjestelmien ja verotuksen puutteisiin tarkoituksena estää marginaalivaikutukset, jotka aiheuttavat työttömyys- ja köyhyysloukkuja esimerkiksi yksinhuoltajille. Nämä toimet korostaa myös yleisemmällä tasolla selektiivisten ja yleisten järjestelmien tehokkaan keskinäisen tasapainottamisen tarvetta,
- menettelysääntö, jonka mukaan työpaikkojen lisääminen palvelualoilla ei saa lisätä työmarkkinoiden sukupuolen mukaista eriytymistä,

- menettelysääntö, jonka mukaan työn organisoinnin uudistamisessa joustavuusvaatimusten lisäämisen yhteydessä on kiinnitettävä huomiota myös naisten tilanteeseen, tässä yhteydessä on korostettava erityisesti työaikajärjestelyjen ja työajan lyhentämisen tarvetta,
- sukupuolinäkökohdat on otettava huomioon työperäisten sairauksien ja työtapaturmien yhteydessä. Komission on esitettävä mm. stressin huomioonottavaa työympäristödirektiiviä,
- lastenhoidon ja vanhusten tai muiden hoidon tarpeessa olevien hoitamisen mahdollisuuksia on lisättävä. Esittelijä katsoo tässä yhteydessä, että komission on harkittava direktiiviä, joka koskee edellä mainittujen hoitomuotojen laatua ja määrää,
- erityinen direktiivi, joka käsittää kaikenlaisiin epätyypillisiin työsuhteisiin liittyvät sosiaaliset oikeudet,
- miesten ja naisten yhtäläistä kohtelua sosiaalisen suojelun järjestelmissä koskevan direktiivin tarkistaminen tarkoituksena täydentää oikeudellista kehystä ja saattaa se ajan tasalle.

b) Sosiaalisen konvergenssin edistämistä täydentävät kannanotot

Esittelijä pitää myönteisenä sitä, että komission tiedonanto sisältää sosiaalisen suojelun yhteisten tavoitteiden edistämistä koskevan erityisen tavoitteen ja tähän tavoitteeseen liittyvät suuntaviivat. Sekä sosiaalisen suojelun yhteisiin tavoitteisiin että köyhyyden vastaiseen taisteluun on sisällytettävä monipuolinen ja yhtenäinen strategia, joka kattaa kaikki politiikan alat ja toimijat, sekä heikossa asemassa olevia ryhmiä varten tarvittavat erityistoimet. Tiedonannossa ei mainita lainkaan vammaisten, maahanmuuttajien eikä etnisten vähemmistöjen tarpeita. Sosiaalisen suojelun lähentämiseen on sisällytettävä heikossa asemassa olevia ryhmiä koskevat erityistoimet, joiden on katettava kaikki neljä tavoitetta. Sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden välttämättömiin tilastollisiin indikaattoreihin on liitettävä myös heikossa asemassa olevia ryhmiä koskevat erityiset toimet. Sosiaaliseen lähentämiseen, jonka tavoitteena on edistää yhteisiä tavoitteita, on sisällytettävä myös lapset, jotka kärsivät köyhyydestä materiaalisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti.

Esittelijä kehottaa komissiota:

- esittämään perustamissopimuksen 13 artiklan nojalla sitovia säädöksiä, joilla torjutaan artiklassa mainittuja syrjinnän muotoja ja käyttämään mainittua artiklaa myös välineenä, jolla nykyiset vammaisia koskevat suositukset voidaan muuttaa sitoviksi säädöksiksi,
- käyttämään perustamissopimuksen 137 artiklan 2 kohtaa syrjäytymisen vastaisten toimien edistämiseen yhteisön tasolla,
- esittämään suuntaviivoja, jotka koskevat hyväksyttävää vähimmäistoimeentuloa jäsenvaltioissa soveltamalla yhtenäistä köyhyysrajan määrittelytapaa.

c) ikääntyneitä työntekijöitä ja eläkejärjestelmien tavoitteita koskeva täydentävä kannanotto

Esittelijä pitää mahdottomana hyväksyä sitä, että ikääntyneet työntekijät pakotetaan systemaattisesti vetäytymään työmarkkinoilta. Eläkejärjestelmien laatimisessa on, kuten komissio aivan oikein toteaa, edistettävä ikääntyneiden työntekijöiden osallistumista työmarkkinoille osaksi torjumalla aikaista eläkkeelle siirtymistä, ja toisaalta edistämällä joustavia eläkejärjestelyjä eli siirtymistä osa-aikaiselle eläkkeelle. Lisäksi verotus-, tuki- ja eläkejärjestelmien on edistettävä elinikäistä oppimista tarkoituksena edistää vaihtoehtoisten työtehtävien mahdollisuuksia, ehkäisevää terveydenhoitoa sekä kuntouttamista työelämän ja terveydenhuollon yhteisvaikutuksen avulla.

Komission on korostettava ongelmaa myös työympäristön näkökulmasta, ja tämä voidaan toteuttaa lainsäädännön avulla ja lisäämällä tiedottamista erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille. Esittelijä katsoo, että työympäristön parantaminen on otettava huomioon myös rahoitus- ja kustannuskysymyksenä, kun kysytään, kuka kantaa puutteellisen ja kuluttavan työympäristön aiheuttamat kustannukset – yrittäjä vai yhteiskunta?

d) korkealaatuisen ja kestäväen terveyden- ja sairaanhoidon takaamista koskeva täydentävä kannanotto

Ennen kaikkea väestökehityksen terveyden- ja sairaanhoidolle aiheuttamat rahoitusongelmat asettavat suuria vaatimuksia tehokkuuden lisäämiselle ja lääketieteellisen ja teknisen tiedon paremmalle hyväksikäytölle. Tämä lisää jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tarvetta sen suhteen, mikä koskee politiikan ja metodien arviointia sekä mahdollisesti myös kahdenvälisiä järjestelyjä, joilla edistetään erityissairanhoidon tarjoamista myös toisen jäsenvaltion alueella. Tässä yhteydessä on tuotava esiin ne mahdollisuudet, jotka 152 artikla antaa yhteisön toimille.

Komission kannanottoa, joka koskee pitkäaikaishoidon tukemisen lisäämistä mm. sopivien hoitolaitosten saatavuuden avulla sekä ehkäisevää terveyden- ja sairaanhoitoa, on pidettävä myönteisenä.

Tiedonannossa mainitaan tarve tutkia sitä, kuinka sosiaalivakuutukset kattavat hoidon ja hoitohenkilökunnan tarpeen. Esittelijä katsoo, että tässä yhteydessä on korostettava kaikkien perusoikeutta saada hyvälaatuista hoitoa sekä sitä riskiä, että yksityiset lisävakuumukset lisäävät eriarvoisuutta yksityistämällä sosiaaliset riskit (mikä koskee myös muiden alojen yksityisten vakuutusten muotoja).

26. tammikuuta 2000

NAISTEN OIKEUKSIEN JA TASA-ARVOASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyys- ja sosiaalivaliokunnalle

Komission tiedonanto: Yhteinen strategia sosiaalisen suojelun uudistamiseksi
KOM(1999) 347 – C5-0253/1999 – 1999/2182(COS) (Mietintö: Jan
Andersson)

Valmistelija: Christa Kläß

ASIAN KÄSITTELY

Naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunta nimitti 25. marraskuuta 1999 pitämässään kokouksessa valmistelijaksi Christa Klaßin.

Valiokunta käsitteli lausuntoluonnosta 26. tammikuuta 2000 pitämässään kokouksessa.

Viimeksi mainitussa kokouksessa valiokunta hyväksyi seuraavat johtopäätökset yksimielisesti.

Äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: puheenjohtaja Maj Britt Theorin, varapuheenjohtaja Marianne Eriksson, varapuheenjohtaja Anne E.M. Van Lancker, varapuheenjohtaja Jillian Evans, Christa Klaß, María Antonia Avilés Perea, Armonia Bordes, Lone Dybkjær, Cristina García Orcoyen Tormo (Carlos Costa Nevesin puolesta), Fiorella Ghilardotti, Lissy Gröner, Heidi Anneli Hautala, Anna Karamanou, Astrid Lulling, Thomas Mann, Maria Martens, Eryl Margaret McNally, Emilia Franziska Müller, Christa Prets, Ulla Margrethe Sandbæk, Dana Rosemary Scallon, (Marielle de Sarnezin puolesta), Miet Smet, María Sornosa Martínez (Helena Torres Marquesin puolesta) ja Joke Swiebel.

TAUSTAA

Komissio on neuvoston 27. heinäkuuta 1992 antaman suosituksen ja komission vuosina 1995 ja 1997 antamien sosiaaliturvan tulevaisuutta koskevien tiedonantojen mukaisesti esittänyt suunnitelmansa yhteisestä strategiasta sosiaaliturvan uudistamiseksi.

Tämä on erittäin tarpeen sosiaaliturvan käyttöönoton jälkeen tapahtuneiden makrotaloudellisten ja väestöllisten muutosten takia. Syvälle käyvät muutokset työelämässä, jatkuva alhainen työllisyys, uudet perherakenteet, terveydenhuollon kallistuminen, sisämarkkinat sekä Amsterdamin sopimuksen ratifiointi ja sopimuksen sisältämät ehdot korkeasta sosiaaliturvasta ja syrjinnän torjumisesta, sekä yhteisön tuleva laajentuminen vaativat, että kunkin jäsenvaltion rakenteita on tarkasteltava yhteisesti, jotta voidaan käyttää julkisia varoja tehokkaasti saavutetun elintason ylläpitämiseksi ja edistää yhteisön taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Komissio esittää ehdotuksessaan tavoitteita koskevan luettelon osalta perustellusti, että työllisyys ja työstä saatava palkka ovat kestävän sosiaaliturvajärjestelmän perusta.

Jäsenvaltiot ovat periaatteessa itse vastuussa sosiaaliturvajärjestelmiensä organisoinnista ja rahoittamisesta. Neuvosto voi kuitenkin yksimielisesti päättää EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan 3 kohdan nojalla työntekijöiden sosiaaliturvaa koskevista toimista ja säätää 137 artiklan 2 kohdan nojalla direktiivejä naisten ja miesten tasa-arvosta työelämässä sekä edistää jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa ja parhaita toimintatapoja koskevaa yhteistyötä sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi. Tämä voi johtaa sosiaalijärjestelmien lähentymiseen. Tässä yhteydessä on tärkeä huomata, että globaalistuminen ja siihen liittyvä kiristynyt kilpailu sekä sosiaalinen väliinputoaminen antavat aihetta koetella sosiaalivaltion perinteisiä pilareita ja rohkaista kansalaisia ottamaan suurempi vastuu itsestään. Kestävä ja tehokas sosiaaliturvajärjestelmä on kuitenkin välttämätön sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja yhteiskunnan vakauden kannalta. Järjestelmiä on tarkasteltava yhteisesti yhteisön tasolla ja tavoitteena on lähentää niitä, sillä sisämarkkinoiden makrotalous, työllisyyspolitiikka ja sosiaaliturva ovat vuorovaikutuksessa toisiinsa (EY:n perustamissopimuksen 136 artiklan 3 kohta).

Naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunnan vastuualueen osalta on mainittava, että naisten ja miesten tasa-arvoa ei ole vielä saavutettu työelämässä eikä sosiaaliturvan alalla. Naisten työttömyys on korkeampi, heidän on vaikeampi päästä ammatteihin ja heillä on selvästi enemmän epävarmoja, osa-aikaisia ja ilmoittamattomia työpaikkoja, ja heidän sosiaaliturvansa on huono tai sitä ei ole lainkaan, koska sosiaaliturva perustuu nykyisten järjestelmien mukaan ansiotyöhön. Naisilla on myös keskimääräisesti hyvin alhainen palkkataso. Lisäksi työttömillä ja lastenhoidon takia työelämänsä keskeyttäneillä naisilla on lähes kaikkien sosiaaliturvalainsäädäntöjen mukaan vain epäsuorasti oikeus sosiaaliturvaan, mikä lisää heidän taloudellista riippuvuuttaan. Näin on erityisesti silloin, kun naisen oikeus sosiaaliturvaan perustuu kodin talouden kokonaistuloihin, joiden käytöstä hän ei voi päättää. Jos nainen työskentelee elämänkumppaninsa työllistämänä pk-yrityksessä tai vapaana ammatinharjoittajana, voi ero vaikuttaa erityisen vakavasti naisen sosiaaliturvaan. Lisäksi epäsuora oikeus sosiaaliturvaan on riittämätön erotapauksessa tai elämänkumppanin kuollessa. Erityisen selvästi ongelma näkyy köyhyudessa elävien vanhempien naisten suurena osuutena. Sosiaalijärjestelmät eivät vieläkaan tunnusta sitä, että – useimmiten naisten suorittama – huollettavien tai apua tarvitsevien perheenjäsenten hoito on este ammatinharjoittamiselle, ja että hoitoa olisi tuettava. Tästä on vakavia seurauksia kokonaistaloudelle (vanhainkotien suurempi tarve) ja perheille. Sosiaaliturvajärjestelmien

uudistamisen yhteydessä olisi tästä syystä arvioitava uudelleen epäsuorien oikeuksien merkitystä ja tarkoituksenmukaisuutta.

JOHTOPÄÄTÖKSET

Naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyys- ja sosiaalivaliokuntaa sisällyttämään mietintönsä seuraavat tarkistukset:

1. viittaa siihen, että jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmät eroavat toisistaan merkittävästi, mihin pääosin ovat syynä jäsenvaltioiden erilaiset lähtökohdat, tarpeet ja mahdollisuudet, ja että sosiaaliturvajärjestelmien organisointi ja rahoittaminen on ensisijaisesti jäsenvaltioiden asia;
2. pitää myönteisenä komission ehdotuksia, jotka perustuvat Essenin ja Luxemburgin menettelyihin ja joiden mukaan yhteisen arviointimenettelyn lisäksi sosiaalipolitiikan toimia olisi sovittava yhteen;
3. toteaa, että komission tiedonannossa ei esitetä selkeästi määriteltyjä näkökulmia tasa-arvosta ja suosittelee siksi, että sosiaaliturvan uudistamista koskevaa strategiaa olisi pidettävä mahdollisuutena edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa; pyytää siksi komissiota laatimaan täydentävän tiedonannon, jossa otetaan huomioon valtavirtaistamisen periaate EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
4. pyytää komissiota esittämään ehdotuksia 19. joulukuuta 1978 annetun direktiivin, joka koskee miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaista toteuttamista sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä, parantamiseksi, erityisesti eläkeiän ja jälkeenjääneiden oikeuksien osalta, jotta ne voidaan sisällyttää asiaa laajemmin käsittelevään direktiiviin, joka koskee miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamista ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä;
5. palauttaa mieliin mietintönsä, joka koskee perheyrityksessä työskentelevien puolisoiden tilannetta, ja pahoittelee, että komissio ei ole mietinnön pohjalta ryhtynyt vielä mihinkään toimiin; pyytää uudelleen komissiota tarkistamaan 11. joulukuuta 1986 annettua direktiiviä 86/613, joka koskee miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamista itsenäisiin ammatinharjoittajiin, maatalousalalla toimivat ammatinharjoittajat mukaan lukien, ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten suojeluun raskauden ja synnytyksen perusteella, jotta voidaan luoda perheyrityksessä työskenteleviä puolisoita koskeva puitelainsäädäntö, joka sisältää pakollisen yksilöllisen sosiaaliturvan sairauden, invaliditeetin ja vanhuuden varalta;
6. on sitä mieltä, että kestävä sosiaaliturvajärjestelmän on ensisijaisesti perustuttava molemminpuolisen solidaarisuuden periaatteeseen, minkä lisäksi se on riippuvainen tehokkaasta työllisyyspolitiikasta ja työllisyyttä kannustavasta verotuspolitiikasta, ja että naisia on kohdeltava tasa-arvoisesti työelämässä, heille on varmistettava tasa-arvoinen pääsy työmarkkinoille, sama palkkaus sekä ammatillinen koulutus ja jatkokoulutus, jotta naisten tasa-arvoinen kohtelu sosiaaliturvan alalla on mahdollista;
7. vaatii tästä syystä ammatti- ja perhe-elämän yhdistäviä toimia, jotka mahdollistavat joustavammat työajat sekä taloudellisesti kannattavat, korkealaatuiset ja helposti

saatavilla olevat hoitopalvelut lapsille ja muille huollettaville;

8. pitää tasa-arvosyistä välttämättömänä, että sosiaaliturvan uudistaminen sisältää niiden henkilöiden tukemisen, jotka ovat poissa työelämästä lastenhoitoon ja apua tarvitsevien perheenjäsenten huoltamiseen käytetyn ajan sekä työelämään johtavan kouluttautumisen ajan, ja sosiaaliturvaa koskevan oikeuden tunnustamisen;
9. pyytää komissiota sisällyttämään sosiaaliturvaa koskevaan kertomukseensa jäsenvaltioista ja hakijamaista sukupuolikohtaisia tilastoja, joista ilmenee selkeästi naisten ja miesten asema hoidon osalta työttömyyden, työelämään paluun, sairauden, vammaisuuden, avioeron ja vanhustenhuollon yhteydessä, ja erityisesti yksinhuoltajien sekä aviopuolison työllistämien henkilöiden asema;
10. kannattaa sosiaaliturva- ja verotusjärjestelmien perusteellista analysoimista, jotta voidaan saada selville ryhmät, jotka riittämättömien vero- ja sosiaalietuuslainsäädäntöjen takia ovat sosiaaliturvajärjestelmän väliinputoajia; pitää tärkeänä, että hoidolle asetetaan vähimmäiskriteerit kulttuuriset ja yhteiskunnalliset näkökulmat huomioon ottaen;
11. kannattaa, että sosiaaliturvajärjestelmää koskevasta analyysistä ilmenneiden tietojen tai puutteiden perusteella toteutetaan keskitettyjä toimia köyhyyden ja yhteiskunnan marginaalisten ryhmien sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi;
12. arvioi, että eri sairausvakuutusjärjestelmiä on uudistettava, jotta voidaan luoda kestävä ja toimiva järjestelmä; pitää tärkeänä sitä, että jokaisella on oikeus saada korkealaatuista terveydenhuoltoa taloudellisesta asemasta huolimatta; pyytää komissiota antamaan sukupuolikohtaisen yleiskatsauksen työstä johtuvista sairauksista;
13. kannattaa ehkäisevien toimien voimakkaampaa edistämistä; viittaa erityisesti niiden aloitteiden tehokkuuteen, jotka koskevat terveellisempiä elämäntapoja ja suurempaa yksilön omaa vastuuta;
14. pitää muuttuneessa taloudellisessa ja sosiaalisessa ympäristössä tärkeänä yksilöllistä sosiaaliturvaa, joka takaa naisille ja miehille elämäkumppanista riippumattoman sosiaaliturvan, mikä tekee työn kannattavaksi sekä varmistaa kestävä ja luotettava sosiaaliturvan;
15. on sitä mieltä, että asiantuntijakokouksen, jossa naisten on oltava asianmukaisesti edustettuna, olisi kannustettava sosiaaliturvan alalla jäsenvaltioiden välistä tiiviimpää yhteistyötä, joka perustuu kokemusten vaihtoon ja säännöllisiin katsauksiin jäsenvaltioiden kehityksen kulloisestakin tilasta, ja jonka erityisenä tarkoituksena on laatia parhaiden toimintatapojen mukaiset toimet.